

ת"פ 52594/02/20 - חליל אבו גחשה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 52594-02-20 מדינת ישראל נ' אבו גחשה

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/נאשם	חליל אבו גחשה ע"י עו"ד דנה גרין- סנגוריה ציבורית
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י שלוחת תביעות כפ"ס

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום שהוכתרה כמתבססת על שלוש טענות-

הגנה מן הצדק, פגם או פסול בכתב האישום, ודוקטרינת הביקורת המנהלית.

ביום 20/2/20 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, המייחס לו עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק. על פי עובדות כתב האישום, מיום 16/2/20 ועד לשעות הבוקר ביום 17/2/20 שהה הנאשם, שהוא תושב אזור יהודה ושומרון, בבית מגורים בכפר קאסם יחד עם אשתו, ללא היתר כניסה כדין.

לטענת ב"כ הנאשם, כתב האישום הוגש בניגוד למדיניות העדכנית של התביעה בנוגע להעמדה לדין של שוהים בלתי חוקיים, הקבועה בהוראת שעה מיום 20/8/17, וזאת ללא הצדקה. לטענתה רק לאחר 2-3 כניסות לשטח המדינה שלא כדין, מוגשים נגד נאשמים כתבי אישום בעבירה בה עסקין. לטענת ב"כ הנאשם, מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי לא היו לו כניסות קודמות ללא היתר לשטח המדינה. כן נטען כי לא הועבר לידי ההגנה חומר המוכיח כי הנאשם ביצע עבירה זו בעבר.

כמו כן טוענת ב"כ הנאשם כי נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, הגשת כתב האישום נגדו אינה מידתית. הנאשם נשוי, במשך 6 שנים, לאזרחית ישראלית, המתגוררת בכפר קאסם ולהם שלושה ילדים, כאשר הנאשם נתפס בבית משפחתו. לפיכך נטען כי העמדה לדין בנסיבות אלו, ובהיעדר כניסות ללא היתר קודמות, אינה מידתית, וחותרת למטרת החוק ולכוונת המחוקק.

כמו כן נטען כי הנאשם החזיק באישור עבודה לחקלאות בשטח המדינה החל מחודש אוגוסט 2019 למשך שלוש

תקופות שונות, כשהאישור האחרון פקע ביום 31/1/20, שבועיים עובר למעצרו בתיק שבפניי.

דין והכרעה

באשר לטיעון כי המאשימה פעלה בניגוד להנחיה המנהלית, הבהירה ב"כ המאשימה בתגובתה, כי נגד הנאשם קיימים תיקים סגורים בגין עבירות של כניסה לשטח המדינה שלא כדין. מהבהרה זו ניתן ללמוד כי המאשימה פעלה בהתאם להנחיה המנהלית, שכן יוצא שזוהי כניסתו השלישית (לכל הפחות) של הנאשם לשטח המדינה שלא כדין.

על כך יש להוסיף באופן עקרוני, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ככלל הביקורת השיפוטית על החלטת רשויות התביעה בדבר העמדה לדין היא ביקורת שיפוטית מצומצמת למדי, ובית המשפט יתערב בשיקול דעתה של התביעה רק במקרים בהם מדובר במשגה מהותי או עיוות מהותי היורדים לשורשו של עניין (בג"צ 7195/08 **אבו רחמה נ' תא"ל אביחי מנדלבלית הפרקליט הצבאי הראשי**). בית המשפט אינו הופך ל"תובע על", ובמסגרת הביקורת השיפוטית אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול הדעת שלו (ע"פ (מחוזי ת"א) 15757-04-11 **מדינת ישראל נ' גרוינוולד**).

בענייננו, העמדתו לדין של הנאשם אינה חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות, גם בהינתן נסיבותיו, אותן פירטה באת כוחו. אכן, הנאשם החזיק באישור לעבודה מוגבל לחקלאות עד לתקופה קצרה טרם מעצרו. אולם, לא רק שהנאשם נכנס לשטח המדינה בעת שאישור זה לא היה בתוקף, אלא נתפס בעת שהגיע לבית משפחתו, משמע מטרת כניסה שונה מהאמור באותו היתר שפקע. יתר על כן, מדובר במטרת כניסה שניתן לבחון אותה מחד מהפן ההומני, אך מאידך יש בה גם להצביע על פוטנציאל חזרתיות גבוה של העבירה. מה גם, שאינה נדירה בעבירות מסוג זה, כך שיש אינטרס ציבורי בהעמדה לדין בגינה.

נוכח כל האמור לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 19/1/21 שעה 10:30.

על הנאשם לסור למת"ק באזור מגוריו עד חודש טרם הדיון בכדי להסדיר קבלת היתר כניסה לישראל ליום הדיון ולביהמ"ש. ככל שייתקל בקשיים עליו לעדכן מיד את סניגוריתו, וזו תעדכן את התביעה בהקדם האפשרי, כדי שזו תסייע ככל יכולתה.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 25/11/20, בהעדר הצדדים.

